

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

Філологічний факультет

Кафедра української літератури

РОБОЧА ПРОГРАМА
навчальної дисципліни
Сучасні літературознавчі концепції

Вибіркова

Освітньо-наукова програма Філологія

Спеціальність 035 Філологія

Галузь знань 03 Гуманітарні науки

Рівень вищої освіти третій (освітньо-науковий) рівень

Мова навчання українська

Чернівці 2022 рік

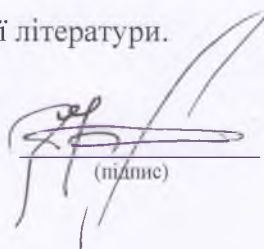
Робоча програма навчальної дисципліни «Сучасні літературознавчі концепції» складена відповідно до вимог її змісту (Ліцензійні умови провадження освітньої діяльності) та відповідає освітньо-науковій програмі «Філологія» підготовки здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти – доктора філософії (PhD) – спеціальності 035 Філологія.

Розробники:

кандидат філологічних наук, доцент кафедри української літератури
Попович Олександр Орестович

Затверджено на засіданні кафедри української літератури.
Протокол № 1 від «30» серпня 2022 року.

Завідувач кафедри

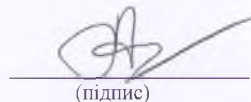

(підпис)

(Валентин МАЛЬЦЕВ)
(прізвище та ініціали)

Схвалено методичною радою філологічного факультету.
Протокол № 2 від «5» вересня 2022 року.

Голова методичної ради факультету

(підпис)

(Алла АНТОФІЙЧУК)
(прізвище та ініціали)

Пояснювальна записка

1. Мета навчальної дисципліни полягає у розгляді сучасних літературознавчих концепцій в Україні та перспектив розвитку літературознавчої науки; сприяти впровадженню сучасних наукових методологій у власні дослідження аспірантів.

Предмет – з'ясування сутності поняття «літературознавча концепція»; дослідження українських літературознавців, що створені за роки незалежності України і склали так звані літературознавчі центри (школи) в різних регіонах держави.

Завдання:

-з'ясувати сутність понять «літературознавча концепція», «літературознавча школа»;

-ознайомити з історією формування українських літературознавчих шкіл та їх наукових концепцій наприкінці XIX та в XX ст.;

-ознайомити аспірантів з новітніми літературознавчими дослідженнями в Україні, обґрунтувати доцільність їхнього функціонування в умовах входження української науки в сучасний загальноєвропейський контекст;

-ознайомлення з фаховими періодичними виданнями, науковими збірниками в межах функціонування певних літературознавчих шкіл, концепцій.

2. Результати навчання. У процесі вивчення дисципліни здобувач повинен набути певних компетентностей:

Інтегральна компетентність. Здатність продукувати нові ідеї, розв'язувати комплексні проблеми в галузі філології в межах професійної, наукової та дослідницько-інноваційної діяльності, застосовувати методологію наукової та педагогічної діяльності, а також проводити власне наукове дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення на міжнародному та національному рівні.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу філологічних знань.

ЗК 3. Здатність до проведення самостійних досліджень на високому рівні з опертям на найновіші світові здобутки в галузі філології.

ЗК 4. Здатність до пошуку, обробки та аналізу інформації з різних джерел: фахової літератури, електронних баз.

ЗК 5. Здатність самостійно генерувати нові ідеї та застосовувати теоретичні знання в практичних ситуаціях.

ЗК 6. Здатність критично оцінювати наукові здобутки інших дослідників та свої власні.

ЗК 9. Здатність до міжособистісного спілкування, дотримання вимог професійної етики, уміння взаємодіяти та комунікувати з іншими фахівцями в галузі філології.

ЗК 11. Здатність ініціювати, організовувати і проводити комплексні теоретичні та практичні дослідження у філологічній галузі.

ЗК 13. Здатність усвідомлювати роль і значення науки в культурі, зв'язок з іншими формами знання, вплив на проблеми інформаційного суспільства.

ЗК 14. Здатність проводити оригінальні дослідження, результати яких матимуть практичне застосування на вітчизняному та міжнародному рівнях.

ЗК 15. Здатність діяти на основі етичних міркувань (наукова коректність та толерантність) та уміти запобігати конфліктам під час наукових чи професійних дискусій.

ЗК 16. Здатність конструктивно взаємодіяти з учасниками освітнього процесу при вирішенні складних теоретико-прагматичних питань.

ЗК 17. Здатність до формування системного наукового та загальнокультурного світогляду.

ЗК 18. Здатність до планування часу, самоорганізації та самоконтролю.

ЗК 20. Здатність до усвідомлення норм наукової етики та дотримання правил академічної доброчесності.

ЗК 21. Здатність у процесі наукових досліджень виявляти повагу до людської гідності (відмова від домінування, заподіяння шкоди й насильства) незалежно від статевої та гендерної самоідентифікації; здатність усвідомлено визнавати різноманіття підходів до права бути іншим.

Фахові компетентності (ФК):

ФК 1. Здатність використовувати знання з філології для доповнення наявних системних світоглядних знань, концепцій на основі вивчення нових фактів і явищ.

ФК 3. Здатність виокремлювати з накопичених спостережень ті, які можна безпосередньо застосовувати у власній науковій діяльності.

ФК 4. Здатність запам'ятовувати та відтворювати факти, терміни, основні поняття, правила і теорії.

ФК 5. Здатність на високому рівні застосовувати методи наукового аналізу, структурувати літературний матеріал з урахуванням традиційних і новітніх методологічних принципів і засад.

ФК 7. Здатність удосконалювати та розвивати свій інтелектуальний і загальнокультурний рівень, професійно застосовувати знання з обраної філологічної галузі – літературознавства, літературної критики тощо.

ФК 8. Здатність вільно й критично послуговуватися спеціальною науковою термінологією в обраній галузі філологічних досліджень; обґрунтовувати оптимальний вибір термінів (при наявності синонімічних); за необхідності пропонувати нові спеціалізовані терміни та поняття.

ФК 9. Здатність чітко, логічно та послідовно висловлювати думку, досконало спілкуватися усною і писемною формами української та іноземної мов.

ФК 11. Здатність знаходити, відбирати й інтерпретувати наукові матеріали в першоджерелах і фаховій літературі.

ФК 12. Здатність методично грамотно працювати з текстами наукових джерел; екстраполювати засвоєні знання, уміння, навички з філологічних дисциплін у методологію власних дослідницьких проєктів.

ФК 13. Здатність виявляти феномен національної культури з опертям на розуміння її мовної та літературної специфіки.

ФК 14. Здатність опановувати методологічні та методичні аспекти сучасної наукової термінології та технології термінотворення.

ФК 18. Здатність розуміти специфіку та тенденції розвитку світового та українського літературного процесу, зміст методів, напрямів, стилів і жанрів.

ФК 19. Здатність на високому рівні володіти знаннями про теоретико-методологічні підходи в літературознавстві та розуміти сутність механізмів та підходів літературознавчого аналізу художнього твору.

ФК 20. Здатність до продукування нових ідей і розв'язання комплексних проблем у галузі філології в межах професійної та дослідницько-інноваційної діяльності, а також до застосування сучасних методологій, методів та інструментів педагогічної та наукової діяльності за фахом.

Програмні результати навчання:

ПРН 1. Здатність аналізувати сучасні новітні концептуальні та методологічні знання з філології та суміжних галузей знань.

ПРН 2. Здатність застосовувати та аналізувати праці провідних українських та зарубіжних учених, наукових шкіл та фундаментальних праць у власній сфері дослідження.

ПРН 7. Уміння формулювати наукову проблему з урахуванням сучасних наукових тенденцій.

ПРН 8. Уміння аналізувати наукові праці з філології, виявляти дискусійні та малодосліджені питання.

ПРН 10. Уміння визначати інформаційну цінність джерел через порівняльний аналіз з іншими джерелами.

ПРН 11. Уміння визначати найефективніші методи дослідження в галузі філології, використовуючи міждисциплінарні підходи та зв'язки.

ПРН 12. Уміння вести спілкування в галузі філології з науковою спільнотою та громадськістю в діалоговому режимі.

ПРН 16. Уміння застосовувати професійні знання в приватній, суспільній, професійній та освітніх сферах спілкування в багатонаціональному середовищі та з представниками інших культур.

ПРН 19. Уміння демонструвати філологічну освіченість, знання теорії, історії, етапів формування і розвитку мовознавчої та літературознавчої науки, персоналій; обізнаність із надбаннями світової літератури, перекладними текстами; користуватися словниками та тезаурусами різних типів, довідниками, інтернет-ресурсами та електронними посібниками.

ПРН 23. Уміння конструктивно діяти, дотримуючись принципів соціальної відповідальності на основі етичних принципів.

ПРН 25. Уміння підготувати на основі самостійно отриманих результатів та успішно захистити дисертаційне дослідження.

ПРН 26. Уміння фахово використовувати наукову термінологію згідно з усталеними дефініціями в спеціалізованих словниках.

ПРН 29. Уміння характеризувати основні тенденції літературного розвитку в культурному контексті та аспекті історико-суспільних явищ, визначати роль і місце окремого автора в літературному процесі, його приналежність до стильової епохи чи певного художнього напрямку.

ПРН 30. Уміння використовувати різні підходи (історико-типологічний, рецептивно-естетичний, психологічний, культурологічний, гендерний, постколоніальний, герменевтичний) при характеристиці літературних явищ з урахуванням також і практики компаративних літературознавчих студій тощо.

ПРН 31. Уміння застосовувати теоретичну спадщину світової літературознавчої думки та літературної критики; виявляти й розкривати інтертекстуальні паралелі.

ПРН. 34. Уміння практично застосовувати навички гендерної культури, виходячи із засад та принципів гендерної рівності та принципів гендерної демократії.

3. Опис навчальної дисципліни

3.1. Загальна інформація

Форма навчання	Рік підготовки	Семестр	Кількість		Кількість годин					Вид підсумкового контролю	
			кредитів	годин	лекції	практичні	семінарські	лабораторні	самостійна робота		індивідуальні завдання
Денна	1	2	3	90	10	5			75		Екзамен
Заочна	1	2	3	90	4	2			84		Екзамен

3.2. Структура змісту навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин												
	денна форма						Заочна форма						
	усього	у тому числі					усього	у тому числі					
		л	п	лаб	інд	с.р.		л	п	лаб	інд	с.р.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
Теми лекційних занять	Змістовий модуль 1. З історії літературознавчих учень в Україні												
Тема 1. Предмет і завдання курсу.		2	1			15		1					16

Літературознавчі поняття: концепція, школа, напрям. Ключові українські літературознавчі концепції ХІХ – перших десятиріч ХХ ст.											
Тема 2. Дискурс українського літературознавства 40-80-х років ХХ ст.		2	1			15		1			16
Разом за ЗМ1		4	2			30		2			32
Теми лекційних занять	Змістовий модуль 2. Літературознавчі концепції кінця ХХ - початку ХХІ ст.										
Тема 1. Літературознавчі пошуки українських вчених на межі ХХ — ХХІ століть		2	1			15					16
Тема 2. Постмодерні погляди на мистецтво слова в літературознавчих дослідженнях останніх десятиліть: міфологічні, психоаналітичні, компаративістські, феміністичні.		2	1			15		1	1		18
Тема 3. Сучасні осередки генерації літературознавчих концепцій в Україні (Київ, Харків, Львів, Тернопіль, Івано-Франківськ, Чернівці та ін.)		2	1			15		1	1		18
Разом за ЗМ 2		6	3			45		2	2		52
Усього годин		10	5			75		4	2		84

3.2.1. Теми практичних занять

№	Назва теми
1	Літературознавчі концепції кінця XIX – поч. XX ст. (психологічний напрям в історичній школі; філологічна школа і її модерні розгалуження).
2	Літературознавчі пошуки вчених в Україні та за рубежом на початку XXI століття.
3	Постмодерні погляди на літературу в сучасних дослідженнях українських вчених (міфологічні, компаративістські, феміністські)
4	Літературознавчі концепції чернівецьких вчених: історія (С.Смаль-Стоцький, В.Лесин, Г.Сінченко та ін.)
5	Досягнення сучасних чернівецьких літературознавців: Б.Мельничук, Б.Бунчук, В.Антофійчук, Л.Ковалець.

3.2.3.. Самостійна робота

№	Назва теми
1	Опрацювання монографію М. Гнатюка «Літературознавчі концепції в Україні другої половини XIX — початку XX сторіч» (Львів, 2002).
2	Українська літературознавча наука XX століття: здобутки та втрати материкових та діаспорних вчених.
3	Відображення сучасних літературознавчих знань на сторінках українських фахових друкованих видань («Слово і Час», «Критика», «Кур'єр Кривбасу», «Березіль» та ін.).
4	Літературознавчі праці харківських вчених (Л. Ушкалов, Ю. Безхутрий, О. Матушек, І. Михайлин та ін.).
5	Літературознавчі праці тернопільських дослідників (Р. Гром'як, М. Ткачук, Мар'яна та Зоряна Лановики та ін.).
6	Івано-Франківська наукова школа літературознавців (С. Хороб, Р. Піхманець, Н. Мафтинта ін.).
7	Дрогобич, Луцьк, Рівне, Кам'янець-Подільський як важливі осередки української науки про художню літературу (І. Набитович, В. Іванишин, П. Іванишин, М. Моклиця, Я. Поліщук, Г. Насмінчук та ін.).
8	Львівська літературознавча школа (М. Ільницький, Т. Салига, В. Корнійчук, М. Гнатюк, Л. Сенік, Є. Нахлік та ін.).
9	Київ як сучасний центр літературознавчої науки (праці вчених Інституту літератури ім.Т. Г. Шевченка НАН України, Інституту філології КНУ та ін.)
10	Внесок чернівецьких вчених у розвиток сучасних літературознавчих концепцій (Б. Мельничук, Б. Бунчук, В. Антофійчук, Л. Ковалець, О. Червінська, П. Рихло та ін.).

4.Критерії, методи, форми та засоби контролю

Головна мета контролю – визначити якість засвоєння навчального матеріалу здобувачами, ступінь відповідності сформованих умінь та навичок цілям та завданням навчання. У процесі вивчення курсу «Сучасні літературознавчі концепції» використовуються такі *методи контролю*: спостереження за навчально-пізнавальною діяльністю аспірантів; усне опитування; програмований контроль; письмове опитування; тести; самостійна робота тощо.

Засоби оцінювання: контрольні роботи; стандартизовані тести; проекти (індивідуальні та командні проекти; дослідницько-творчі та ін.); реферати; есе; презентації результатів виконаних завдань та досліджень.

5. Критерії оцінювання результатів навчання з навчальної дисципліни

Критерієм успішного проходження здобувачем освіти підсумкового оцінювання може бути досягнення ним мінімальних порогових рівнів оцінок за кожним запланованим результатом навчання навчальної дисципліни.

Оцінка А (90 – 100 балів) або «відмінно» виставляється за відповідь, яка містить вичерпне за сумою поданих знань розкриття усіх запитань, розгорнуту аргументацію кожного з положень, побудована логічно й послідовно, розкриває питання від його нижчих до вищих рівнів, а також містить приклади, які дозволяють судити про повноту уявлень аспіранта з поставленого питання. Відповідь повинна бути викладена гарною, багатою мовою, відзначатися точним вживанням термінів, містити посилання на засвоєну навчальну літературу.

Оцінка В (80 – 89 балів) або «дуже добре» виставляється за відповідь, яка містить повне, але не вичерпне за сумою виявлених знань висвітлення усіх запитань, що містяться в білеті, скорочену аргументацію головних положень, допущено порушення логіки й послідовності викладу матеріалу, а розуміння теоретичних питань не підкріплено ілюстраціями. У відповіді наявні стилістичні помилки, неточне вживання термінів, довільне витлумачення фактів.

Оцінка С (70 – 79 балів) або «добре» виставляється за відповідь, яка містить недостатньо вичерпне за сумою виявлених знань висвітлення питань, що містяться в білеті, відсутня аргументація головних положень, допущено порушення логіки й послідовності викладу матеріалу, а наведені приклади з практики не відповідають теоретичним моментам даного курсу. У відповіді допускаються стилістичні помилки, неточне вживання термінів, довільне витлумачення фактів. Крім того, таким балом можна оцінити аспіранта, який протягом семестру не виявляв відповідних знань з виучуваного курсу, але на іспиті успішно відповів на поставлені теоретичні та практичні завдання.

Оцінка D (60 – 69 балів) або «задовільно» виставляється за відповідь, яка містить неповне висвітлення усіх питань, поверхово аргументує положення, у викладі допускає композиційні диспропорції, порушення логіки й послідовності викладу матеріалу, не ілюструє теоретичні положення прикладами. Мова відповіді рясніє помилками, наявне неправильне слово- й терміновживання.

Оцінка Е (50 – 59 балів) або «задовільно» виставляється за відповідь, яка містить неповне за сумою виявлених знань висвітлення усіх питань або за незнання окремого питання із загальної кількості поставлених. У викладі аспірант допускає композиційні диспропорції, порушує логіку й послідовність викладу матеріалу, а також не може відтворити основні теоретичні положення, але наводить окремі приклади з історико-літературного матеріалу. Мова відповіді рясніє помилками, наявне неправильне слово- й терміновживання, немає розуміння окремих літературознавчих термінів.

Оцінка FХ (35 – 49 балів) або «незадовільно» виставляється, коли аспірант протягом навчального семестру набрав недостатню кількість балів за змістові модулі, його не допускають до складання іспиту. У випадку, якщо аспірант допущений, але його відповідь на іспиті містить неправильне висвітлення питань, помилкову аргументацію, допускаються помилкові умовиводи, неправильне посилення на факти та їхнє витлумачення, мова близька до суржику, таку відповідь також можна оцінити незадовільно.

Оцінка F (1 – 34 балів) або «незадовільно» виставляється, коли аспірант протягом навчального семестру набрав недостатню кількість балів за змістові модулі, він не може бути допущеним до складання іспиту. У випадку, якщо аспіранта допустили, але відповіді на поставлені запитання на іспиті він не може або відповідає неправильно, а також не може дати відповідь на жодне із поставлених додаткових запитань, таку відповідь оцінюють незадовільно.

6. Форми поточного та підсумкового контролю

Формами поточного контролю є усна чи письмова (тестування, есе, реферат, творча робота) відповідь аспіранта та ін.

Формамою підсумкового контролю є екзамен.

Розподіл балів, які отримують аспіранти.

Поточне оцінювання (аудиторна та самостійна робота)					Кількість балів (екзамен)	Сумарна к-ть балів
Змістовий модуль 1		Змістовий модуль 2				
Т.1	Т.2	Т.1	Т.2	Т.3		
15	15	10	10	10	40	100

7. Рекомендована література

Основна

1. Наєнко М. Українське літературознавство. Школи. Напрями. Тенденції / Навчальний посібник. Рекомендовано Міністерством освіти України. Київ: ВЦ «Академія», 1997. 320 с.
2. Наєнко М. Історія українського літературознавства і критики / Навчальний посібник. Рекомендовано МОН України. Київ: ВЦ „Академія”, 2010. 520 с.

3. Агеєва В. Жіночий простір. Феміністичний дискурс українського модернізму. Київ, 2003. 320 с.
4. Агеєва В. Поетеса зламу століть. Творчість Лесі Українки в постмодерній інтерпретації. Київ: Либідь, 1999. 261 с.
5. Андрусів С. Модус національної ідентичності: Львівський текст 30-х років ХХ ст. Львів: Львівський національний університет імені Івана Франка, 2000; Тернопіль: Джура, 2000. 340 с.
6. Антофійчук В. Євангельські образи в українській літературі ХХ століття: Монографія. Чернівці: Рута, 2001. 335 с.
7. Антофійчук В. Біблія і культура в контексті сучасних літературознавчих досліджень. Sacrum і Біблія в українській літературі. Lublin: Wydawnictwo Ingvarr, 2008. С. 661 – 670.
8. Антофійчук В. І. Концепт традиції і його ідеологічна та ідейно-естетична парадигма в романі Леоніда Мосендза «Останній пророк». Слово і Час. 2015. № 12. С. 51 – 63.
9. Антофійчук В. Давня українська література і Біблія: жанри образи, ідеї / В. Антофійчук, А. Гавріл. Чернівці : Родовід, 2017. 248 с.
10. Антофійчук В. «Голос твій ніколи не лукавив»: Михайло Михайлюк в українському літературному просторі Румунії: монографія. – Чернівці: Букрек, 2018. 272 с.
11. Антофійчук В. І. Буковинські образки: Статті, передмови, рецензії, спогади. – Бухарест: RCR Editorial, 2020. 352 с.
12. Антофійчук В., Гавріл А. Біблійні контексти української прози (Від Середньовіччя до сьогодення). Чернівці: Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, 2021. 316 с.
13. Баган О. Поміж містикою і політикою (Дмитро Донцов на тлі української політичної історії 1-ї половини ХХ ст.) // Донцов Д. Твори. Львів: Кальварія, 2001. Том 1. Геополітичні та ідеологічні праці. С.23-63.
14. Бетко І. Біблійні сюжети і мотиви в українській поезії ХІХ – початку ХХ століття. Зелена Гура - Київ, 1999. 160 с.
15. Бунчук Б. Віршування Івана Франка. Чернівці: Рута, 2000. 307 с.
16. Бунчук Б. Дольникові форми у поетичній творчості Лесі Українки / Б. Бунчук // Український дольник: Колективна монографія / за ред. Н.В. Костенко; упор. О.М. Собачко. К.: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2013. С. 310–325.
17. Гнатюк М. Літературознавчі концепції в Україні II пол. ХІХ — поч. ХХ ст. Львів, 2002. 205 с.
18. Грабович Г. Шевченко як міфотворець. К.: Критика, 1998. 206 с.
19. Гундорова Т. *Femina melancholica*. Стаття і культура в тендерній утопії Ольги Кобилянської. Київ, 2002. 272 с.

- 20.Гундорова Т. Кітч і література. Київ: Факт, 2008. 284 с.
- 21.Даниленко В. Лісоруб у пустелі. Письменник і літературний процес. Київ: Академвидав, 2008. 350 с.
- 22.Дзюба І. Шевченкофобія в сучасній Україні. Київ: ВД «Києво-Могилянська академія», 2006. 60 с.
- 23.Дзюба І. Тарас Шевченко. Життя і тюрчність. Київ: ВД «Києво-могилянська академія», 2008. 718 с.
- 24.Дончик В. З потоку літ і літ потоку. К.: ВД «Стилос», 2003. 556 с.
- 25.Забужко О. Філософія української ідеї та європейський контекст: франківський період. Київ : Наукова думка, 1992. 118 с.
- 26.Забужко О. Шевченків міф України: Спроба філософського аналізу. Київ: Факт, 2009. 146 с.
- 27.Зборовська Н. Код української літератури. Київ : «Академвидав», 2006. 502 с.
- 28.Зборовська Н. Психоаналіз і літературознавство. К.: ВЦ «Академія», 2003. 392 с.
- 29.Іванишин В. Нація. Державність. Націоналізм. Дрогобич : ВФ «Відродження», 1992. 178 с.
- 30.Іванишин В. Непрочитаний Шевченко. Дрогобич : ВФ «Відродження», 2001. 32 с.
- 31.Іванишин П. Аберация християнства, або Культурний імперіалізм у шатах псевдохристології (основні аспекти національно-екзистенціального витлумачення). Дрогобич: ВФ «Відродження», 2005. 268 с.
- 32.Іванишин П. Критика і метакритика. К.: ВЦ «Академія», 2012. 288 с.
- 33.Ковалець Л.М. Юрій Федькович. Історія розвитку творчої індивідуальності письменника. Київ: ВЦ «Академія», 2011. 440 с.
- 34.Ковалець Л. З українсько-румунських літературних теренів: Статті, рецензії, інтерв'ю, архівні документи. Чернівці : Букрек, 2014. -159 с.
- 35.Ковалець Л. Про Параску Амбросій та її поетичні присвяти дітям: літературно-критичний нарис. Чернівці : Чернівецький нац. університет, 2020. 56 с.
- 36.Марко В. Аналіз художнього твору. К.: ВЦ «Академія», 2013. 280 с.
- 37.Матвіїшин В. Український літературний європеїзм. Київ: ВЦ «Академія», 2009. 262 с.
- 38.Мельничук Б.І. Випробування істиною. Проблема історичної та художньої правди в українській історико-біографічній літературі (від початків до сьогодення). Київ: Академія, 1997. 269 с.
- 39.Мельничук Б. Поріднений з Буковиною: Літературознавчий нарис про Івана Франка / Б.Мельничук. Чернівці: Рута, 2007. 80 с.

40. Мельничук Б. «Переплелись, як мамине шиття...» : Олекса Романець // Українознавство в персоналіях – у системі вищої медичної освіти : Монографія. Кн. 4. Івано-Франківськ : Вид-во ІФНМУ, 2020. С. 172-180. (Б. Мельничук – співавтор книги).
41. Моклиця М. Модернізм як структура: Філософія. Психологія. Поетика. Луцьк: РВВ «Вежа» Волинського державного ун-ту ім. Лесі Українки, 2002. 389 с.
42. Павличко С. Дискурс модернізму в українській літературі. Київ: Либідь, 1999. 47с
43. Павличко С. Націоналізм, сексуальність, орієнталізм. Київ: Основи, 2000. 328 с.
44. Просалова В. Поезія Празької школи. Донецьк: Східний видавничий дім, 2005. 344 с.
45. Салига Т. Імператив. Львів: Світ, 1997. 352 с.
46. Сенік Л. Роман опору. Український роман 20-х років: проблема національної ідентичності. Львів: Академічний експрес, 2002. 239 с.
47. Харчук Р. Сучасна українська проза. Постмодерний період. Київ: ВЦ «Академія», 2011. 248 с.

Допоміжна

1. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / за ред. М.Зубрицької. Львів: Літопис, 1996. 633 с.
2. Гнатюк М. Іван Франко і проблеми теорії літератури: Навч. посібник. Київ: ВЦ «Академія», 2011. 240 с.
3. Грушевський М. Історія української літератури: В 6 т. 9 кн. Київ: Либідь, 1993-1996.
4. Дзюба І. З криниці літ: У 3 т. Київ: ВД «Києво-Могилянська академія», 2006-2007.
5. Енциклопедія постмодернізму / за ред. Ч. Вінквіста та В. Тейлора. Київ: Вид-во Соломії Павличко «Основи», 2003. 503 с.
6. Євшан М. Критика. Літературознавство. Естетика. Київ: Основи, 1988. 658 с.
7. Єфремов С. Історія українського письменства. Київ: Феміна, 1995. 688 с.
8. Зеров М. Українське письменство. Київ: Вид-во Соломії Павличко «Основи», 2003. 1302 с.
9. Іванишин П. Вульгарний «неоміфологізм»: від інтерпретації до фальсифікації Т. Шевченка. Дрогобич: ВФ «Відродження», 2001. 174 с.
10. Левчук Л. Західноєвропейська естетика ХХ століття : навч. посібник. Київ: Либідь, 1997. 224 с.

11. Літературознавча енциклопедія. У 2-х т. / Автор-укладач Ковалів Ю. І. Київ: ВЦ «Академія», 2007.
12. Літературознавчий словник-довідник / редакційна колегія Р. Гром'як, Ю. Ковалів, В. Теремко. Київ: ВЦ «Академія», 1997. 752 с.
13. Літературознавчий дискурс від бароко до постмодерну: Колективна монографія / Упорядник, науковий редактор Н. Левченко. Київ–Люблін–Харків: Майдан, 2020. 602 с.
14. Наєнко М. Художня література України. Від міфів до модерної реальності. К.: Просвіта, 2012. 1087 с.
16. Токмань Г. Українська версія художнього екзистенціалізму: Б. І. Антонич, В. Свідзінський, Т. Осьмачка в європейському контексті : монографія / Г.Токмань. Київ : Міленіум, 2020. 480 с.

8. Інформаційні ресурси

1. http://litmisto.org.ua/?page_id=3924
2. <https://ukrlit.net/info/theory/28.html>
3. https://library.udpu.edu.ua/library_files/411930.pdf
4. https://chtyvo.org.ua/authors/Zubrytska_Mariia/Antolohiia_svitovoi_literaturno-krytychnoi_dumky_XX_st/
5. <https://smoloskyp.com.ua/product/antologiya-ukrayinskoyi-literaturno-krytychnoyi-dumky-pershoyi-polovyny-hh-stolittya/>
6. <http://litakcent.com/2010/11/25/ohljad-nevydanoji-literatury/>